

De två systrarna

1. Det bodde en bonde vid sjöstrand,
- Ungt är mitt liv -
och tvenne döttrar hade han
- Våller mig den tunga -
2. Den äldsta var svart som den svarta jord,
den yngsta var vit som den klara sol
3. Och syster talte till syster så:
»Kom, skola vi ned till sjöstrand gå!»
4. »Och tvättar du dig än natt och dag,
slätt aldrig du blir så vit som jag»
5. Och som de nu stodo på sjöstrand,
så stötte den äldsta sin syster av sand
6. »Och kära min syster, du hjälp mig i land,
och dig vill jag giva mitt röda gullband!»
7. »Ditt röda gullband får jag väl ändå,
men aldrig skall du på Guds gröna jord gå»
8. »Och kära min syster, du hjälp mig i land,
och dig vill jag giva min gullkrona grann!»
9. »Din röda gullkrona får jag väl ändå,
men aldrig skall du på Guds gröna jord gå.»
10. »Och kära min syster, du hjälp mig i land,
och dig vill jag giva min fästeman!»
11. »Din fästeman får jag väl ändå,
men aldrig skall du på Guds gröna jord gå»
12. »Hälsa då hem till min fader god:
Jag dricker mitt bröllop i klaran flod

13. Och hälsa hem till min moder:
Jag dricker mitt bröllop i floden

14. Och hälsa hem till min fästeman:
min brudsäng jag bäddar på vitan sand.»

15. Det bodde en spelman vid den strand,
han såg ut på sjön var liket det sam

16. På stranden skön jungfrun upp han tar
och gör utav henne en harpa så rar.

17. Han tog den jungfruns snövita bröst,
den harpa månd' klinga med ljuvlig röst

18. Så tog han den jungfruns fingrar små
och gjorde i harpan skruvar därå

19. Han tog den jungfruns gullgula hår
och gjorde harposträngar därå

20. Så förde han harpan till brudens gård,
där bröllopet ståndar med lust och med ståt

21. Det första slag han på harpan slog,
den bruden hon satt uti brudstol och log

22 Det andra slag, som på harpan rann,
så klädde de av den bruden så grann

23. Och tredje slag han på harpan slog,
- Ungt är mitt liv -
den bruden hon låg uti brudsängen död
- Våller mig den tunga -

/Från Västergötland GA nr 16:1/